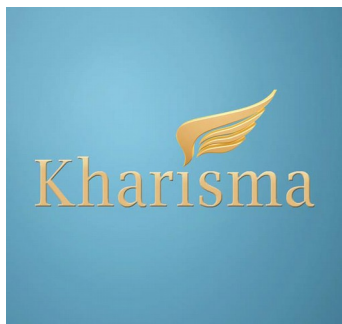

Karizma 3. Shoud - 2014. november

HARMADIK SHOUD: „3. karizma”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

2014. november 1-én éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.
www.crimsoncircle.com.

FONTOS: Ez az információ valószínűleg nem neked szól, amennyiben nem vállalsz teljes felelősséget az életedért és a teremtésedért.

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa.

Üdvözöllek titeket drága Shaumbra! Üdvözlöm a nézőket és a hallgatókat! Üdvözlöm az összes Felemelkedett Mestert, akik mind összegyűltek itt, ebben a gyönyörűségees térben Mindszentek Napján! Igen.

Akkor most, még mielőtt elkezdenénk az összejövetelet, vegyünk egy jó mély lélegzetet!

Legelőször is Linda megjegyzésére szeretnék reagálni a jelmezzel kapcsolatosan. (nevetés) Akkor hadd tudja meg mindenki, hadd kerüljön felvételre, hogy sokkal jobban érzem magam a superman jelmezemben, a szuperember hős jelmezemben, mint azokban az unalmas és fakó sport dzsekikben és farmerekben. (még nagyobb nevetés) Ez az öltözet sokkal inkább illik egy Felemelkedett Mesterhez, igen.

A következő dolog pedig a zene. Á! A zene.

Alkalmanként előfordul, hogy leszidom Cauldre-t a zene választásai miatt - a pop zene választásai miatt. Mert én tényleg nagyon szeretem a klasszikus, komoly zenét. Á! Az operáért a legkevésbé sem rajongok. De van egy dolog, amit igazán szeretek a modern zenétekben és ez az érzés, a dalszöveg. Ó, igen! Az operában a dalszövegeket nem kedvelem, mert meglehetősen sivarak és elnyújtottak. De amikor az előzőhöz hasonló dalt hallok, akkor hallok a zenét, a szavakat és a szenvedélyt, amit kifejez. De nem csak hétköznapi szavakként hallok a szöveget, hanem úgy, mintha a lelked énekelné neked. Á! Vagy pedig úgy, mintha te énekelnéd ezt a lelkednek.

Akkor próbáljuk meg újra, még egyszer hallgassuk meg ezt a dalt! Próbáljuk meg újra! De ez alkalommal kapcsoljuk lejjebb a fényeket! Először úgy hallgasd, mintha te énekelnéd ezt a dalt a saját lelkednek és érezd az ezzel járó szenvedélyt és izgalmat, majd valamikor később pedig úgy hallgasd, mintha a lelked énekelné neked. Ez ennek a szépsége!

Akkor kérném újra a zenét! Á! Igen! (többen tapsolnak)

(elindul újra a zene: „Rather Be - Pentatonix - <https://www.youtube.com/watch?v=OPWPa-HMpj8>)

dalszöveg: *Máshol lenni*

*Ezer mérföldre vagyunk a kényelemtől,
utaztunk földön-vízen
De amíg velem vagy,
nem szeretnék máshol lenni
Örökké várnék, örülnék a jelenetnek
amíg veled vagyok, a szívem dobog tovább*

*Minden lépéssel, amit megteszel
Kyotótól az öbölíig
össze-vissza bolyongva
Különbözüink és egyformák vagyunk,
adtam neked másik nevet
Cseréljünk elemet*

*Ha adnál esélyt, elfogadnám
Olyan lenne, mintha sötétben kellene lőnöm,
de meglesz
Teljes szíveddel tudod, hogy nem
hozatsz engem szégyenbe
Ha veled vagyok, nem szeretnék máshol lenni
Nem nem nem nem nem szeretnék máshol lenni x3
Ha veled vagyok, nem szeretnék máshol lenni*

*Az a küldetésünk, hogy megtaláljuk a belső békénket
Tartson örökké, így semmi sem lesz tökéletlen
Könnyű veled lenni, szent egyszerűsé
Amíg együtt vagyunk, nem szeretnék máshol lenni*

*Minden lépéssel, amit megteszel
Kyotótól az öbölíig
össze-vissza bolyongva
Különbözüink és egyformák vagyunk,
adtam neked másik nevet
Cseréljünk elemet*

*Ha adnál esélyt, elfogadnám
Olyan lenne, mintha sötétben kellene lőnöm,
de meglesz
Teljes szíveddel tudod, hogy nem
hozatsz engem szégyenbe
Ha veled vagyok, nem szeretnék máshol lenni
Nem nem nem nem nem szeretnék máshol lenni x3
Ha veled vagyok, nem szeretnék máshol lenni*

*Igen igen igen igen igen igen igen
Ha adnál esélyt, elfogadnám
Olyan lenne, mintha sötétben kellene lőnöm,
de meglesz
Teljes szíveddel tudod, hogy nem
hozatsz engem szégyenbe
Ha veled vagyok, nem szeretnék máshol lenni
Nem nem nem nem nem szeretnék máshol lenni x3
Ha veled vagyok, nem szeretnék máshol lenni*

És

A mai nap lényegi pontja - Linda, leírnád - a nap lényegi pontja....Most le fogom venni Cauldre

csizmáját, milyen kényelmetlen cipőt hordani.

A mai nap lényegi mondanivalója. Ó, Linda segítnél levenni ezt a nyamvadt csizmát? (Nevetés, ahogy Linda lehúzza a csizmát Adamus lábáról)

LINDA: Csak a Mester tud szolgálni. (még nagyobb nevetés)

ADAMUS: Igen. (Adamus nevet) És kérnék egy lábmasszázst is a szuperhősnek! Á! A mai nap lényegi pontja...

EDITH: Harapd meg a nagy lábát!

ADAMUS: És ezt kérném felírni a képernyőre is! A mai nap lényegi pontja: És - É-S. És. Maradj velem Linda! És kérném a kávémat is Sandra. Igen, tejszínnel és nem kecske tejjel.

A mai nap lényegi pontja - és. Ez egy olyan valami, amiről a Keahak-ban beszélünk. De szerettem volna ezt itt is megemlíteni, mert ez annyira egyszerű, mégis oly mélyenszántó. És. És.

Nem egydimenziósak vagytok. Nos, azok vagytok, de mégsem azok vagytok. Úgy tesztek, mintha egysíkúak lennétek. Te Jézusnak öltöztél. (Nevetés, ahogy beszél a közönség egyik tagjához, aki Jézusnak öltözött.) Tehát ezt az egysíkúságot adjátok elő, pedig a valóság az, hogy egyáltalán nem vagytok egysíkúak. Veled kapcsolatban semminek sem kellene egysíkúnak lenni. Nem azon dolgozol, hogy multidimenzionális legyél, vagyis többszörös tudattal bíj - ezzel már rendelkezel. (Sandra átadja a kávé) Köszönöm. Ez már a birtokodban van. Már rendelkezel vele. Egyszerűen csak nem használod.

A helyzet a következő: az első alkalommal, amikor a dal lejátzásra került, meghallgattátok azt. Élveztétek. Ez egy szép és csodálatos dal. Jó a szövege, jó a ritmusa, a zenéje. Meghallgattátok, de pont úgy, mint ahogy az életet is szemlélték, egy nagyon szűk spektrumon hallottátok csak. És jó érzést nyújtott 3 perc 52 másodpercig. Majd vége lett. Ó, hát kaptatok egy aprócska kis kíméletességet a mindennapos élet alól. Megnéztétek ezt a remek videót, meghallgattátok a szövegét, majd vége lett a dalnak.

ÉS sokkal több van ebben a dalban és vannak benne más rétegek és szintek is, csodálatos rétegek és szintek. Amikor azt mondtam, hogy úgy hallgassátok meg a dalt, mintha ti énekelnétek ezt a lelketeknek, akkor az megváltoztatta a dal egész jelentését. Megváltoztatta a teljes energiáját és tudatosságát - egyetlen csettintésre! Aztán azt mondtam, hogy úgy hallgassátok a dalt, mintha a lelked énekelné neked és akkor még gyönyörűbb lett! „Ó! *Én veled szeretnék lenni. Miért nem engeded ezt meg nekem? Ott akarok lenni melletted, ha megengeded nekem.*” Látjátok, ahogy ez az egyszerű „és” mindent megváltoztat?

Az élet - és az élettel kapcsolatosan minden - többszörös réteggel bír. Rétegek halmozódnak egymásra. De ti mindannyian, mindannyian....(Adamus saját magát nézi a TV képernyőn) Hát igen! Nem tudom levenni a tekintetem magamról, amikor végre illendő öltözetben vagyok, ami képernyőre való! (nevetgélések) Majdnem úgy nézek ki, mint a legutolsó életemben, miután kiszabadultam abból a förtelmes kristályból! Igen, igen! Most már te is tudod milyen ez! (Bonnie-hoz beszél, aki annak öltözött, aki beragadt a kristályba, míg ki nem szabadult onnan.) Szabad vagy! Nyitott vagy! Igen! Ó! Igen! Igen!

ÉS. Az életben minden többszörös réteggel bíró, multidimenzionális. Nincsenek hierarchiák, nincsenek lépcsőfokok, mert ez mindenfelé, minden irányba mozog. De ti mindössze egyetlen egy nézőpontra fókuszáltok. Nem akarlak zavarba hozni kedvesem, nem azért nézlek, egyszerűen csak elképesztően kellemesen nézel ki. Képtelen vagyok visszafogni magam, muszáj csodálnom a halált. (Adamus nevet, Kerrihez beszél, aki ma a halál jelmezét öltött magára.)

KERRI: Köszönöm.

ADAMUS: És....ha megengeded, ezt neked ajándékoznám. (átnyújt neki egy koponyát, ami a

Halloween-i dekoráció része)

KERRI: Köszönöm.

ADAMUS: Igen, igen. Igen. Jó étvágyat kívánok a vacsorádhoz! (nevetés)

Problémád van? Mindannyiunknak vannak problémái. Még a Felemelkedett Mestereknek is vannak problémáik. Nem értitek milyen talán a létező leghíresebb Felemelkedett Mesternek lenni és elmenni így a Felemelkedett Mesterek Klubjába, ahol lényegében az a helyzet, hogy a jelenlegi kilencezer valahány Felemelkedett Mester közül 852-nek én nyújtottam ehhez vezetést. Hatalmas örömmel jár ez. (nevetgélések) Igen, igen, igen! (a közönség válasza: Ó! Húha!)

LINDA: Nahát!!!! Húha!!!

ADAMUS: És, ez engem nem érdekel.

LINDA: Tyúha!!!! (még több nevetés)

ADAMUS: ÉS - bármelyik pillanatban, amikor csak úgy döntök - már ott sem vagyok a Felemelkedett Mesterek Klubjában. Már ott sem vagyok a Felemelkedett Mesterek Mester Klubjában. Hallottatok már a Mester mérkőzéséről? Na, ezt rólam nevezték el. (kisebb nevetgélés) Ez ma egy kemény közönség.

És - problémáitok vannak! Történt valami rossz mostanában, ugye? Igen, történt. Történik. És továbbra is történni fog. Ez nem fog eltűnni. És ez a jó hír! Nem....(Adamus nevet)

Itt éltek ezen a bolygón, ennek a sűrűségében, ahol közlekedés meg rendőrség, meg bevásárló központok és emberek vannak! Ó! (Feltartja az orrát)

LINDA: Óóó!!!

ADAMUS: Csak Cauldre bajuszát vakartam meg helyette!

LINDA: Óóó!

ADAMUS: ...itt vagytok hát sok-sok emberrel. Itt éltek. Nos, hát persze, hogy lesznek kihívások! Az egyik legnagyobb kihívásról máris beszélni fogunk! És igen, történni fognak dolgok. Vannak adóitok és van hasatok, amit meg kell etetnetek és aztán fejfájásaitok vannak és aztán nem érzitek annyira jól magatokat és aztán megbetegszetek. És vannak rokonaitok. (nevetés) Ez a létező legnagyobb influenza! Ez a rokon influenza! Azt kívánjátok, bárcsak elrepülnének!

Lesznek dolgok, amik a felszínre fognak bukkanni. Add fel azt a próbálkozásodat, hogy el akarod azokat tüntetni! Le fognak ezek a minimumra csökkenni? Abszolút. De tudjátok mi történik: az, hogy egy idő után már nem helyezed a figyelmedet az összes problémádra, legyen szó akár az öregedésről, akár a fizikai megbetegedésről, akár a pénzről.

Mert amikor ezekre fókuszáltok, akkor elfeledkeztek az ÉS-ről. ÉS. Pedig az életben mindenben ott található az ÉS. Mindenben. Kivétel nélkül.

Ott az ÉS - ami alatt azt értem, hogy állj meg egy pillanatra, bármit és bárhogy is teszel éppen az egész átkozott nyomorúságod, szenvedésed és fájdalmad közepette, amire egyébként - és ki fogom ezt mondani. Van itt egy kis szűrési problémám a csatornázómmal éppen, de akkor is elmondom! Lényegében az a véleményem... és most nem nézek senkire. (nevetés, ahogy eltakarja a szemét) Lényegében azt gondolom, hogy ti ezt szeretitek, élvezitek. Ühüm. Ühüm. Ó, azok a problémák! Mihez is kezdenétek nélkülük?

Nos, elsősorban, ha nem lennének mindezek a problémáitok és kihívásaitok, akkor nem éreznétek élőnek, életben magatokat. Tudom, hogy ez eléggé kitekert. Eléggé betegesen hibbant, de - szükségem van az eszközömrre (felveszi a kristálypálcáját) - de mégis igaz.

Az a helyzet, hogy itt van ez a temérdek sok problémád, amit mind meg kell oldanod, mert így

mert abban a pillanatban, amikor átkeltek a túloldalra, azt mondták nekem: „*Ó, köszönöm Adamus, hogy kiszabadítottál engem abból a borzasztó életemből, amit éltem.*” De nem vesztettem el túl sokat. (csak kevesen nevetnek) Itt ez a sok komoly...kérnék egy kamera képet innen, de gyorsan, még mielőtt elkezdenének mosolyogni! Á, nem tudnak. „*Ó, a halálról beszél.*” Igen, ma van Mindszentek Napja.

Á! (egy kevesen nevetnek)

Oké. Szóval a halál egyáltalán nem olyan rossz dolog.

De a lényeg az ÉS. És. Meghallgattátok a zenét, ami szép és remek volt, de éppen csak, hogy egy icipicit érintette meg a tudatotokat. (mutat kb. 1 cm-t az ujjával) És ez tényleg nagyon, de nagyon kicsi. Pedig ennek ilyen nagyoknak kellene lennie. (szélesre tárja mindkét karját) Igen, ennek ilyen nagyoknak kellene lennie, figyelembe véve az összes aspektust, az összes különböző dimenziót. A lelked éneklé ezt a dalt neked, te éneklek ezt a lelkednek, te éneklek az összes olyan embernek, akinek problémái vannak az életében. El tudjátok ezt képzelni? Ez egy gyönyörűséges a capella dal. Csak eléneklek nekik: „*Inkább Veled szeretnék lenni!*” (Adamus énekel)

LINDA: Hát ez meg mi volt? (nevetgélések)

ADAMUS: Inkább Veled! Igen! Igen! Igen, igen! És ez egy kicsit fellazítaná a szituációt, igaz? De félték ezt megtenni: „*Nem akarok kilógni sorból! Nem akarom, hogy bárki is azt gondolja rólam, hogy megőrültem.*” (nevetés, ahogy Adamus grimaszol) Ehhez már egy kicsit túl késő! (még több nevetés) Ezen a ponton középföldjén vagy éppen, amikor is már pontosan tudod, hogy örült vagy, de mégis megpróbálsz úgy tenni, mintha nem lennél az. Nos, ez igazán nehéz. Igazán kemény. Sok ebben az ellenállás. Egyszerűen csak engedd el!

ÉS - a mai nap lényegi mondandója. Az ÉS mindenben, amit csak teszel. Engem nem érdekel, hogy mi a problémád. Állj meg egy pillanatra! Érezze bele most a hatalmas problémádba, a mai nap problémájába! De csak egybe és ne nyolcba! (kisebb nevetés) Nagy problémába! Oké és.

Te ezt mindössze csak egy nézőpontból, egy oldalról látod. De suhintasz egyet az ÉS kristály ÉS pálcáddal, suhintasz vele egyet és hirtelenjében felismered, hogy sok más nézőpont is létezik, amiket eddig nem vettél figyelembe. És nem csak a megoldásokra gondolok itt, hanem magára a problémára. Elkezdted felismerni, hogy lényegében maga a probléma sokkal nagyobb, mint azt gondoltad volna. (némi nevetés) A nagyobb alatt azt értem, hogy ez nem csak ez a szűk lézersugárra fókuszált szaros kis probléma.

ÉS, ó, ez egy hatalmas probléma! Istenemre mondom, ez a probléma már nyolcezer generáció óta zajlik a családotban. És ez tényleg óriási probléma. És ennek köze van a hiányhoz, tudod, a bőség hiányához. Ez keresztülfolyik az ősi karmán, az ősi-vérvonal biológián. És megbetegszel és ennek az az oka, hogy a nagymamád is ugyanezzel a betegséggel küzdött. Á! Ez nem egy aprócska probléma! Ez *hatalmas* probléma!

De ennek a szépsége az, hogy ezek egyben csodálatos és hatalmas elengedéseket és megoldásokat, válaszokat és új nézőpontokat is hoznak magukkal, amire korábban soha nem gondoltál volna. Amikor abban az aprócska kis dobozban vagy skatulyában élsz, ami nem rendelkezik az ÉS-sel, akkor csapdában érzed magad. De most már tudod milyen érzés onnan kiszabadítanod magad. Tudod milyen behozni az ÉS-t az életedbe!

Állj meg! Ne csámcsogj azon a kis problémán! Menj rá a nagy problémára! Ez az én mottóm! És ez szépséges, mert hirtelen rádöbbsz, hogy ez teljesen maga alá temet téged, mert annyira szármalmas, nevetséges és annyira meghalad téged, az embert ahhoz, hogy meg tudd ezt oldani. Mert ez óriási. Úgy értem ez generációkon, létidőkön átívelő, kozmikus szintű hatalmas probléma és azt mondod: „*Nem fogom ezt megoldani. Semmit sem próbálok rendbehozni, kijavítani. Tulajdonképpen ez még csak nem is az én problémám. Ez az ő problémájuk.*” És erre veszel egy

mély lélegzetet és akkor az így is lesz. Ez ennyire egyszerű.

És ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy felelőtlen lennél. Miért is kellene felelősséget vállalnod azért, mert a világ másik oldalán egy pillangó éppen most megrebbenti a szárnyát? Miért? Nos, miért? Azért, mert szeretitek ezt tenni. Ezért is tettétek ezt eddig is. Azért is folytatjuk még mindig ezeket a beszélgetéseinket, ahol is közepesen sértőnek kell lennem....(megköszörüli a torkát)...némiképpen provokatívnak és bámulatosan humorosnak kell lennem, annak ellenére, hogy egyikőtök sem nevet most. De egy nap nevettek majd, amikor ezt a felvételt újra meghallgatjátok. Garantálom nektek, hogy a jövő hónapban már nevetni fogtok ezen, amikor majd visszanezítitek ezt a videót! Helló! (mondja Lindának)

Tehát ÉS - és teljesen mindegy, mi zajlik éppen az életedben, kérlek tedd meg magadnak ezt a szívességet: Állj meg egy pillanatra, vegyél egy mély lélegzetet és emlékezz erre a szóra, hogy: ÉS!

UND - ha éppen Németországban élsz, vagy bárhogya is van ez a szó a te nyelveden, lássátok meg magatok az ÉS-t és azt, hogy ez mennyivel többről szól. Ez multidimenzionális. Ez nem egy egysíkú probléma! Ez nem egy aprócska probléma! Ezért a megoldása sem egysíkú és ez nem egy aprócska megoldás. Hanem átalakító hatással járó. Multidimenzionális. És nem a fejedből ered. Mert itt, a fejedben minden egysíkú, korlátozott, aprócska, bosszantó, kellemetlen.

Amikor veszel egy mély lélegzetet ÉS behozod az Én Vagyokságodat...hívjuk ezt ma ÉS Vagyokságnak, csak, hogy cuki legyen. (Adamus nevet)

LINDA: Ó!!!

ADAMUS: Ó, igen! Ezt most találtam ki! (kisebb nevetések)

Behozod tehát az „És Vagyok-ot...ezzel a vacak humorral kell élnem, mert néha annyira nagyon meg vagytok rekedve. Túl meleg van itt, nem igaz? (páran mondják: De igen)

LINDA: Igen.

ADAMUS: Igen, túl meleg van itt. Nyissátok ki az ajtókat! Kapcsoljátok ki a fűtést! Kapcsoljátok ki! Állítsátok le! Nyissátok ki egy ajtót!

ÉS, a te ÉS Vagyokságod. Szóval ehhez a vacak humorhoz kell folyamodnom, ami szerintem nagyon is vicces és provokálnom kell benneteket, hogy egy pillanatra megálljatok, mert tudom, hogy a Shoud végén, amikor majd elmentek innen, azt mondjátok majd: „*Jó volt.*” És csak a jelmezekre és a csokira fogtok emlékezni. De nem fogtok emlékezni a Felemelkedett Mester szuperhősökre és az összes mondandómra.

Miért? Azért, mert rögvest visszatértek ahhoz a szilánknyi méretű, szűk perspektívátokhoz - a „problémáim vannak” típusú életviteletekhez. Pedig itt az ideje annak, hogy ezen túllépjete! Hogy ezt jócskán meghaladjátok!

És miközben ezt mondom, bólogattok, majd elmentek innen. Nos, értem én ezt. Csábító odakint lenni a világban, nagyon csábító. Ó, értem én! Az egy dolog, hogy most itt ülsz, vagy online nézel minket....Teljesen elképedek, amikor belenézek abba a monitorba! Nézzétek csak! Igen, nagyon....- Valaha így néztem ki!

LINDA: Ne legyél ennyire félénk! (Adamus nevet)

ADAMUS: Értem én, hogy ez a te összes problémád és helyzeted nagyon, rettenetesen csábító. Majd azt mondom: „*Ó, Adamus! Fogalmam sincs róla, hogy lépjek túl az összes problémámon!*” És én erre azt felelem, hogy csak állj meg egy pillanatra! Kérdezd meg magadtól, hogy mi az oka annak, hogy újra meg újra behívod az életedbe ezeket a buta problémákat? Mert ezek tényleg butaságok. Semmi szükséged sincs már rájuk.

Most arra kérlek, hogy érezz ebbe bele! Később majd el fogod ezt felejteni. De majd emlékeztetni

foglak erre később. Ezek mind buta problémák, egytől-egyig mindegyik. És elsősorban buta emberek, azok, akikkel dolgoztok. És ezt nem egy lenéző módon értem. (valaki mondja: Igen, igaz. - a közönség pedig nevet) Akkor most ezt szebben, spirituálisabban fogalmazom meg. Jobban alszanak, mint ti.

És erre már semmi szükségetek, de ti mégis ragaszkodtok hozzájuk. Egyre csak ragaszkodtok ehhez. Ne tegyétek! Csak engedjétek el! Igazából semmit sem kell előre tennetek, vagy megtörténtté tennetek. Amikor végre tényleg elhatározod magad, hogy neked erre semmi szükséged, vagy, hogy ezekre az emberekre semmi szükséged, legyen szó bármiről is, mert felismered, hogy ott az „ÉS” az életedben, akkor ez az összes dolog magától eltávozik az életedből. Szinte varázslatosan, mintha valaki megsuhintaná a varázspálcát, legyen az bármi és ez egyszerűen csak elkezd kivonulni az életedből.

De ekkor - és - ekkor te meg kiakadsz, kiborulsz. Máris rátérünk erre. Szóval jön a régi kiborulás dolog. „*Ó, a dolgok változnak. Nem tudom, hogy képes vagyok-e ezt kezelni.*” Nem, nem vagy képes. És ezt már is garantálom számodra. Kérném a következő diát. Nem, nem tudod ezt kezelni. Sajnálom.

LINDA: Ezt írjam fel a táblára?

ADAMUS: Igen! (Adamus nevet) Máskülönben nem mondtam volna. (kisebb nevetgélések)

Nem tudod ezt kezelni és ez a jó hír. ÉS - ÉS - nem is kell ezt kezelned! Ez a nap legjobb híre! Nem kell ezt kezelned!

Ahhoz szoktatok hozzá, hogy nektek kell kezelni, megoldani a dolgokat, hogy dolgoznotok kell rajtuk, hogy rendeznetek kell a dolgokat, rendbe kell azokat hoznotok...bla-bla-bla. Erre többé semmi szükségetek. Én itt vagyok. Linda pedig a táblára ír éppen. (Adamus nevet)

Nem kell többé megoldanotok a dolgokat! Miért? Egyszerűen fogalmazva azért, mert az ügyis megoldja magát természetesen. Nem vettétek észre, hogy az összes problémátok vagy megtisztult, vagy pedig meghaltak azok az emberek? (kisebb nevetés) Egyszerűen csak eltávoztak. Az emberek és a problémák egyszerűen csak eltávoztak előbb vagy utóbb és ti még mindig itt vagytok. És képesek vagytok nevetni minden harmadik viccemen. Ez egészen elképesztő, hogy képesek vagytok erre. (Adamus nevet) Ma magamat szórakoztatom.

LINDA: Jó.

ADAMUS: Ahogy mindig.

Tehát ne próbáld megoldani az összes problémádat! Úgysem tudod azt kezelni! Tényleg nem. És nem is kellene ezt tenned. Nem kellene. Tényleg nem. Egyáltalán nem kellene kezelned azt a sok mindent - a világ problémáit, az életedben felmerülő problémákat és minden egyes ismerősöd problémáját. Nem azért vagy itt, hogy ezeket kezelj. Nem! Engedd meg nekik, hogy kezeljék ezt ők maguk. Legyen ez az ő problémájuk! Hadd kezelje mindenki azt, amiről azt választja, hogy kezelni akarja.

Neked egyetlen dolgot sem kell kezelned vagy rendezned! Hiszen itt van neked ez a nagyszerű dolog, ami az ÉN Vagyok, a Lelked, az Isteniséged, vagy nevezd őt tetszésed szerint. Ez te vagy! És most is itt ül. Csak éppen álcázza magát. Jelenleg látens éppen. Ő kezeli mindezt. Tényleg. Ő kezeli, rendezi a dolgokat.

De ez nem azt jelenti, hogy majd kifizeti helyetted a számláidat. Hanem azt jelenti, hogy - ez az ÉN Vagyok-ság - kiszed téged abból a tudatosságból, ahol egyáltalán számlákat kellene fizetned. Ez most komoly. Azt sem tudja, hogyan kell számlákat fizetni és nem is akarja ezt tudni. Azt sem tudja, hogy kell meggyógyítani a fizikai testedet és nem is akarja ezt tudni. És akkor tudod mit csinál? Ő, te, egyszerűen csak kiszeded magad abból a tudatosságból - hogy beteg vagy, hogy anyagilag le

vagy égve, vagy legyen szó bármiről is.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet az ÉS-re az életedben! Ami multidimenzionális. Nem egysíkú, nem egyoldalú. Nem egy probléma van. És nem egy aprócska probléma van. Ez hatalmas és sokrétű és minden egyes probléma minden egyes rétegében elképesztő átalakulás, elengedés, energia, szépség és drágakő található, amit pillanatnyilag még nem ismertetek fel. Miért? Mert nagyon fókuszáltak vagytok.

Ez az egyszerű két betű - É-S- egy teljesen más nézőpontot kínál számodra.

Időtlenség

Következő dolog. A megvilágosodás időtlen, de te ezt az időben tapasztalod meg. Ez egy nagyszerű ÉS állítás. Ez tetszik nekem. (a kristály pálcát érti alatta) Mert ez nagyszerű....Caudre le akarta tenni, de nem! Nem! Ez jó!

A megvilágosodás időtlen, ami egy másik megfogalmazása Tóbiás állításának, miszerint a jövő a meggyógyított múlt. A megvilágosodás időtlen, ami alatt azt értem, hogy már most itt van. Már megtörtént. Már oly sokszor beszéltünk erről. Hogy az itt van. Hogy időtlen.

Ó, én imádom az időt és az időtlenséget. Nagyszerű kalandban lesz részünk a Nílusi utunk alkalmával. És most mondanék valamit azoknak, akik ott lesznek ezen a Nílusi hajóúton velünk. Van itt olyan valaki, aki ott lesz? Látom, egy páran. Oké. Jó.

LINDA: Nem is olyan kevesen vannak itt olyanok, akik jönnek.

ADAMUS: Akkor hadd áruljam el ezt már előre! Elkezdtek majd megörülni, félni fogtok, paranoiások, idegesek, feszültek és mindenfélék lesztek.

LINDA: A szokásosnál is jobban?

ADAMUS: Igen, igen, egy pár napig. Azt kérdezed majd magadtól: „*Mit csinálok? Mekkora örültség volt eljönni erre az útra! Te jó ég!*” És elkezdesz végigmenni az emberi, mentális, rendkívül szűkre szabott fókuszodon. Nagy rá fogsz arra fókuszálni: „*Ez most biztonságos? Minden rendben lesz velem? Mi a helyzet az étellel?*” És elkezdesz egy kicsi kis paranoiás, szerencsétlen, nyomorult emberként viselkedni, ahogy ezt időnként elő szoktad adni. Félsz.

Pedig ez egy nagyszerű tapasztalás lényegében. Ha egyszer kiszállsz belőle....becsukhatjuk az ajtókat, mert vannak, akik kezdenek megfagyni. Egy ember elég ehhez, mégis ketten álltak fel. Ó és szerintem csukjuk be mind a kettőt!

Tehát elkezded majd érezni az előtérben lévő energiákat. Elkezded érezni, ahogy azok az energiák elkezdenek bejönni. És becsomagolod a bőröndödet és jól hallottam, hogy azt mondtad, hogy csináltál egy teszt csomagolást? (kérdi Marty-t és Lara-t) Mi a fene az a teszt csomagolás? Az ember vagy becsomagol, vagy kicsomagol.

LARA: Ez arra kell, hogy lássam, minden be fog-e férni. Mert van, hogy ki kell venni dolgokat. Tudod milyen ez.

ADAMUS: Jó elképzelés. Majd legközelebb kipróbálok. (kisebb nevetések)

Szóval elkezdesz idegeskedni az utazás miatt és ilyeneket gondolsz: „*Istenem, mi lesz, ha elkapok majd valami nemi betegséget?*”

LINDA: Micsodát?! (nevetés, Marty sokkoló tekintettel néz Larára)

ADAMUS: Menj fel a netre és gépeld be a google-ba, hogy nemi betegség. Valószínűleg nem fogsz ilyet elkapni, hacsak nem látogatunk el.....nem, oda nem fogunk menni. Tehát valószínűleg nem fogsz semmi ilyesmit elkapni.

És elkezdtek aggódni mindenféle dolgok miatt. És én ezt egy hétköznapi példaként említettem. Elkezdtek aggódni mindenféle dolgok miatt. És elég hamar befeszültek. És visszafogjátok magatokat. Majd elkezdtek fókuszálni - elakad a lélegzetetek - és nem tudtok lélegezni. Jön a szorongás és most már behozod a félelmeket, amik lényegében nem fognak megtörténni, de mégis életre kelted azokat egy bizonyos értelemben. Ezek a dolgok nem fognak veled itt, ebben a valóságban megtörténni, de attól még megtörténnének - ÉS - egy másik valóságban. Vagyis egy bizonyos értelemben ezek megtörténnének, de mindezt itt, a fizikai valóságban nem fogod megtapasztalni, hacsak nem vagy nagyon szanaszét és összevissza. És akkor az vagy..... (nevetések)

Szóval építgeted ezeket a félelmeket és ezzel lekorlátozod magad és aztán végig, egész idő alatt, miközben felszállsz a repülőre és éppen odarepülsz, ideges, feszült leszel és azon gondolkodol majd: - Mi fog történni? Miért jöttem el erre az útra? Adamus, a piccsá.....Ó! Adamus nincs is itt. Soha nincs ott és soha nem beszél velem olyankor, amikor pedig igazán szükségem lenne rá! - Kussoljál. Mert ott vagyok! - (kisebb nevetések)

És akkor ott lesz ez a bámulatos, elképesztő tapasztalás! Időtlenülé válunk. Látjátok, én imádom az időt és imádom az időtlenséget. És ez egy ÉS tétel. Az utazás alatt beszélgetni fogunk arról a tényről, amin a tudósok vitatkoznak, legalábbis némelyikük. „*Nos, van idő. Ez egyértelmű, hogy léteznie kell az időnek.*” Majd ránéznek a falióra. Mások pedig azt állítják, hogy nincs idő. Hogy ez csak ki lett találva. Ez egy mérési rendszer és nem valóságos. Nincs mögötte valódi fizika. És szerintetek mi a helyzet? Mindkettejüknek igaza van. Elég legyen a vitából! Mind a kettő igaz. Mind a kettő teljességgel igaz.

Ilyen az Élet az Új Energiában. ÉS. *ÉS.*

A tudomány éppen a feje tetejére áll jelenleg és én ezt imádom. Mindig is szerettem a tudományt, de nem a korlátozott fajtáját. Mindig is szerettem a szélesre tárt, nyitott tudományt. A bizonyított dolgokat, amik mégis teljesen a dobozon és a skatulyán kívül találhatóak és később nyernek bizonyítást. Mert a tudósok igazából nem tesznek mást, mint bizonyítják azt, ami már eleve létezik. Olyanok, mint a könyvelők. Ők a természet könyvelői. Egyszerűen csak bizonyítják azt, ami már létezik. Bizonyítják a teremtéseiteket. Mindössze ezt teszik. A probléma az, hogy mindössze egyetlen egy kis szeletét, egyetlen egy kis nézőpontját bizonyítják.

De az ennek a szépsége most, a tudat változásával az, hogy a tudomány ebben az elmúlt évtizedben elkezdett a feje tetejére állni, elkezdett kifordulni magából. Ó, rettenetesen frusztráltak!

Az történik, hogy a tudomány nem kerül érvénytelenítésre - a jelenlegi tudományról beszélek - egyáltalán nem kerül érvénytelenítésre. Sőt, lényegében minden egyes nap bizonyításra kerül. A fizikai törvények, a gravitációs törvények, a fény törvények és a mozgásra vonatkozó törvények és minden más lényegében bizonyításra kerülnek.

ÉS - ezzel egy időben egy új valóság kezd megjelenni, amit nem értenek, mert az nem helyezhető bele a jelenleg elfogadott tudományos alapokba, környezetbe. Miközben ez a jelenlegi tudomány, annak jelenlegi bizonyításával továbbra is érintetlen marad, most elindul egy új valóság. Ami nem érvényteleníti a gravitációt, nem érvényteleníti a fizika természeti törvényeit, sőt, még Einstein relativitás elméletét sem érvényteleníti. Sőt, lényegében még meg is erősítheti azt. Ami most történik, az az ÉS az életben.

Hirtelenjében valaki rádöbben: „*Tudod, itt igaz ugyan mindaz, amit a könyvekben olvasunk és mindaz, amit megtanultunk, ez mind igaz ÉS mégis valami más történik.*” Ez érintetlen marad, mégis ez meg ez történik. A kvantum részecskék és a kvantum tudomány történik, de ez nem érvényteleníti mindezt. Mert ez nem függ a jelenlegi tudománytól és fizikától. Mert ez teljesen önmaga. Nos, ez aztán tényleg jól összezavarja őket, mert egyfajta alapelvekhez, egyfajta törvényekhez szoktak hozzá. És hirtelen megjelenik ez a sokféle törvény és elképzelés és fogalom

és idea és életmód. Ez a hatalmas ÉS, ami bejön a ti generációtokba. A hatalmas ÉS. Sokkal többről szól az élet, mint amit a fejetekben gondoltok, a szemetekkel láttok és amit a fületekkel hallotok. Sokkal, de sokkal többről szól az Élet.

Akár tisztában vagytok ezzel, akár nem, ti ennek az élvonalában vagytok. Ezért is annyira kemény ez nektek. Ezért olyan kemény, mert nem ismeritek fel, hogy ti vagytok az élvonalban. Ilyeneket gondoltok: *„Nem, ugyan már; én csak keresztülvergődöm az életemen, megoldom a kicsi kis problémáimat és újabb kicsi kis problémákat teremtek menet közben. Hogyan is lehetnék pont én a tudat úttörője?”* Hát igen, a tudati doktorátusotokat a nehéz úton szereztétek meg. Visszafelé. Szó szerint visszafelé, mert egy olyan tudatossági pontról érkeztek, ahol mindent teljesen értetek és visszajöttetek arra a pontra, ahol szinte vajmi keveset értetek és most tértek vissza a másik úton ingázva a tudatosságához.

Hol is tartottam? A megvilágosodás időtlen, abszolút időtlen. És itt van. Most. És időtlenné válunk a megvilágosodásunkkal a Nílus folyón. Itt és most időtlen lehetsz ezzel, mindenféle erőfeszítés nélkül.

Attól még a tudatosság és a megvilágosodás az időben fog kibontakozni, vagyis az időben kerül megtapasztalásra. Ez egy ÉS tétel. Te vagy ÉS nem vagy. Már ott vagy ÉS most tapasztalod éppen. ÉS ez a legnagyobb...és most egy hatalmas állítást teszek: ez a legnagyobb időszak, amit valaha, bármikor is megélhetsz ezen a bolygón. Ez elég szomorú, nem? (nevetés) Ez a legjobb. (Adamus nevet)

Nem, ez csodálatos, csak a helyzet az, hogy még nem ismerted fel ennek a szépségét, teljességét, gazdagságát és szenvedélyét. Még mindig próbálsz ezt az egészet kiagyalni. Megpróbálsz megoldani az összes problémát és minden mást is. Megpróbálsz mindezt egyedül kezelni. De nem kell ezt tenned! És ennek egy nagyon felszabadító állításnak kell lennie! Nem kell ezt tenned! Ez egyébként is egyáltalán nem rajtad múlik, egy cseppet sem. Az, hogy megmentsd a bolygót, hogy megmentsd magad, hogy megmentsd a lelkedet - ez egyáltalán nem rajtad múlik. Egyáltalán nem.

Most a megvilágosodást tapasztalod, ami az időben bontakozik ki. Ez ennek a szépsége. Mi, a Felemelkedett Mesterek erről szoktunk beszélgetni. Néha, egy kis sajnálkozással mondjuk: *„Öregem, amikor a legkeményebb időszakomon mentem keresztül a legutolsó életemben, amikor a megvilágosodásomon mentem éppen keresztül, akkor az nagyon fárasztó, nyomorúságos és förtelmes volt. Csakis büntető és brutális volt. Bárcsak rendelkeztem volna egy kis ÉS fajta nézőponttal akkoriban, tudjátok úgy, ahogy az új tudomány nézi a régi tudományt.”* Csak egy kicsit jó lett volna, ha a megvilágosodott ÉN erről az oldalról azt mondta volna: *„Ó, a fenébe is, ez aztán a robbanás! Ez annyira klassz, mert annyira össze vagyok cseszve, annyira belevesztem ebbe, annyira maga alá temet ez az egész és annyira függővé váltam a problémáimtól, annyira függővé váltam a függőségeimtől, annyira össze vagyok cseszve.”* Igazából azt akartam mondani, hogy annyira össze vagyok baszva, de Cauldre nem engedte meg, hogy ezt mondjam! (nevetés) Ezért azt mondom: *„Annyira összecsesztem magam és elhittem az összes lószaromat. Mindet elhittem! Ó! És ez elképesztő volt! Annyira klassz volt! Ki gondolta volna, hogy képes vagyok ennyire korlátozottan, zártan és ennyire hülyén és ostobán előadni magam? Ki gondolta volna?”* Nos, hát ti. (még nagyobb nevetés)

ÉS álljatok ide mellém egy pillanatra! ÉS. Még mindig ott vagytok és még mindig korlátozzátok és visszafogjátok magatokat és még mindig minden miatt aggódtok. Még mindig ez zajlik. Az a szar még mindig ott van, pont úgy, ahogy a hagyományos tudomány is még mindig ott van. De ti innen azt mondjátok: *„ÉS! Ó! Nem számít, hogy meghalok-e!”* Ez egy nagy dolog! Erről majd később beszélünk! Ma kellett volna erről beszélnem, hiszen ma van Halloween, de ma jobb dolgokról kell beszélnem.

Tehát itt vagy és innen nézel oda! ÉS! Nahát! Mit is mondott Adamus? Emlékeznem kell rá. Ja igen,

azt mondta, hogy a megvilágosodás időtlen és, hogy kibontakozik. És az időben tapasztalom meg. Fogalmam sincs, mit értett ezen, de ez nagyon klassz! Nahát! (nevetés) El tudod hinni, hogy egy fickó ilyeneket mond? Nahát! Egy nap talán majd én is ezt fogom tenni! Nem! Ez az én állításom!

Ez itt most a lehető legjobb időszak! Ez az! Úgy értem, ne hagyd, hogy elmenjen melletted anélkül, hogy legalább időnként ne nevesd magadon egy igazán jót! Jézus! Anélkül, hogy.....ébresztő Larry! Az istenit neki, hozzád beszélek! (nevetés) Nem. Úgy értem, hozzád beszélek Larry! Gyere ide és ülj ide! Ide, ahol szemmel tarthatlak. Gyerünk! Üljetek ide! Neked erre mindenkinél jobban szükséged van! (Larrya fejét rázza: Nem.) Alszol az én humoros beszédem alatt?!

Ez neked szól, érted van. És minden hónapban - huss - (mutatja, hogy ez elszáll a feje felett). Tudom, hogy brutális vagyok veled, de igazából sokkal gyengédebb vagyok veled, mint a saját lelked. Igen. Köszönetet kellene mondanod magadnak Adamusért. ÉS. Igen! Ó, ez egy kemény osztályterem, nem igaz? Igen, itt üldögéltek, szürcsölíték a kávétokat és a capuccinótokat és a nagy Felemelkedett Mesternek kell bántania titeket.

Oké. (Adamus nevet) Hol is tartottunk? ÉS. Élvezzétek! Engem nem érdekel, hogy mi történik az életetekben, nem érdekelnek a problémáitok! Ezek egyáltalán nem nagy problémák! Nem érdekelnek a problémáitok! Mert valójában ezek nem problémák.

Megtennétek az ÉS dolgot? Írjátok ezt rá lemoshatatlan tintával a kezetekre vagy valahova máshová: ÉS. Létezik egy másféle nézőpont. Mindig van egy másik nézőpont. Igen. Valami annyira más nézőpont, hogy ez eleinte kellemetlen lesz, nagyon kellemetlen.

Azok, akik készülődnek a Nílusi útra, nagyon kellemetlen lesz számotokra, ahogy elkezdődik. Miért? Nem én csinálom. Azért lesz kellemetlen, mert az energiák átválnak. Hiszen hoztatok egy tudatos döntést arra vonatkozóan, hogy ott lesztek ezen az utazáson, akár ezen, akár valamelyik másikon, ez nem lényeges. Ezért bejön a kellemetlenség. Miért? Mert elkezdenek belemenni az ÉS-be. Elkezdenek kiszállni abból a régi testből. Muszáj nekik. És ezt nem én csinálom, én mindössze segítem a folyamat vezettetését. Át kell váltaniuk abból a régi lineáris testből, hogy igazi munkát végezhesünk az időtlenséggel. Elég nehéz időtlennek lenni, ha még mindig azt a régi testet vonszolod magaddal.

Tehát lesz egy kis munka azon a szinten. És ez kellemetlen. A szó szoros értelmében felhozhat dolgokat. És az elme kissé meg fog örülni. És ekkor megpróbálnak majd ragaszkodni és irányítani az elmét, ami teljesen haszontalan. Tényleg az. És mindannyian, akik még mindig ezt tesztitek magatokkal - még kontrolláljátok az érzelmeiteket, az elméteket és próbáljátok irányítani magatokat - ez teljességgel haszontalan. Úgyhogy fejezzétek ezt be!

Miért? Nos, azért haszontalan, mert ti kértétek azt, hogy túllépjétek mindezen. Ezt a szót használjuk, hogy „túllépés” a marketingünkben, ti pedig erre így reagáltok: „Ez az! Lépjünk túl ezen!” És amikor ez történik, akkor meg: „Jaajjj! Én nem....Nem. Ne ilyen gyorsan! Még egy kicsit tanulni akarok!” (kisebb nevetések) Na igen, most nevettek. (Adamus nevet) Vagy éppenséggel horkantotok, fújtatok az esettől függően.

Egy történet

Ami elvezet engem a következő pontomhoz. Szeretnék elmesélni egy újabb történetet a hamarosan megjelenő Egy Mester Emlékiratai című könyvemből. Ami egy átütő világsiker lesz és habár még meg sem jelent, már most tudott, hogy ez lesz minden idők legnépszerűbb könyve. Igen.

Kérném kicsit lekapcsolni a világítást, hogy meg legyen az atmoszféra. Igen, versenyben vagyok a könyv kiadásával kapcsolatosan, ezért ezeket a bánatos történeteket kell mesélgetnem. Amit sajnállok. De másoknak tetszeni fog.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet, ahogy belemegyünk a Mester és a könyvek történetébe. És ez egy igaz történet, ami kicsit ki lett színezve, mert a nagy Felemelkedett Mesterek már csak ilyenek. Mindent előadnak. Mindent kicsit kiszíneznek. Nem ragadnak bele annyira a szó szerinti tények, adatok komolyságába. Különben sem léteznek szó szerint vett tények és adatok sehol sem. Sehol sem. A matematika sem szó szerinti. Nem a tényekről és a számokról szól. Kettő meg kettő nem egyenlő négygyel. Na persze, időnként ez is előfordul és kilenc milliárddal egyenlő, vagy az almákkal egyenlő, vagy a szőnyeggel egyenlő. ÉS! ÉS! Ne lássátok annyira szűken és mereven a dolgokat!

Ó, hol is tartottunk? A leendő bestseller könyvem egyik történeténél, ami egyébként egy igaz történet.

Á! Vegyünk egy mély lélegzetet!

300 évvel ezelőtt elkezdtük bezárni a Misztérium Iskolákat, melyek javarészt Európában voltak, de voltak a világ más tájain is Misztérium Iskolák. Egyesével elkezdtük bezárni őket. Nem az egyház vagy a törvény miatt. Megtanultuk kikerülni őket. Ez volt nekünk az ÉS. Miért? Mert lényegében az egyház magas rangú tagjai, mint az érsekek titokban a Misztérium Iskolákat támogatták, mert tudták, hogy mi még mindig az igazi misztériumokat tanítjuk, azokat, amiket kivettek az egyházi tanításokból, a szent könyvekből már nagyon régen, mert azt gondolták, hogy az átlagember nem lenne képes ezeket kezelni.

Tehát nem a törvény volt az oka. Megtanultunk túllépni a törvényen, ami azt jelentette, hogy meg kellett tanulnunk átváltani a tudatunkat és a valóságunkat egy fél dimenzióval túlra, sőt, néha még azon is túlra. Persze ezt még annak idején, Atlantiszban, Tien Templomaiban tanultuk meg, hogyan váltsuk át a tudatunkat egy fél dimenzióval túlra, ami túl volt a valóság többi részén és mi is ott voltunk még - ott voltak a mi nagyszerű iskoláink, kastélyaink, a bámulatatos templomaink - de annyira átváltottuk a tudatunkat, hogy a legtöbb ember, még ha közvetlenül a kastélyainkra, iskoláinkra, vagy akár pontosan ránk is nézett, nem látott minket.

Ez nem arról szólt, hogy létrehoztunk volna valamiféle hamis káprázatot, vagy bűbájt helyeztünk volna rájuk, hanem egyszerűen csak belehelyeztük a tudatunkat az ÉS terébe. Attól még ugyanúgy teljesen fizikailag léteztünk és közvetlenül azon túl is.

Vagyis nem kellett menekülnünk a törvény elől. Nem kellett azzal próbálkoznunk, hogy elkerüljük az egyházat. Benne voltunk az igazi ÉS tudatosságban, ahogy ezt ti is megtehetitek minden egyes nap. Lehetek a fizikaiban. Lehetek a mentálisban. Benne lehetek a világban és benne lehetek az időben is. ÉS ezzel egy időben lehetek időtlenek is. Megvilágosodottak is lehetek. És lehetek mindezen túl is, ezzel egyszerre, egy időben.

Szóval a Mester besétált a tanítvány szobájába, aki éppen csomagolt. Szomorú volt. A Mester hetek óta odament minden egyes tanítványához, hogy elbúcsúzzon tőlük, átölelje őket és a bölcsesség szavaival kísérje őket útjukra. És bement Klaus szobájába és látta, hogy Klaus tényleg nagyon-nagyon szomorú.

A Misztérium Iskola bezárt. Klausnak az volt az álma, hogy itt legyen ebben az iskolában. Ő volt az egyik legjobb tanítvány és tényleg ő volt az, aki a legkeményebben dolgozott az iskolában. Mindig együttműködött a többi tanítvánnyal, mindig megcsinálta a házi feladatát - ez egy jelzés, egy jelzés Shaumbra - és mindig boldoggá tette a tanárait - ez egy jelzés Shaumbra. (nevetések)

Meglátta, hogy a Klaus ágya melletti kis asztalkán könyvek sorakoztak egymás tetején. Azt kérdezte: „Klaus, mihez akarsz kezdeni ezzel a sok könyvvel?” Klaus erre azt felelte: „Nos, Mester természetesen magammal viszem őket.”

A Mester erre azt kérdezte: „És miért vinnéd őket magaddal?” Klaus így felelt: „Nos azért, hogy tovább folytathassam a tanulmányaimat Mester. Hogy amikor már nem leszek itt, akkor is

visszatérhessek ezekhez a könyvekhez. Tudod Mester, nem én választottam ezt, hogy elmenjek innen. Én itt maradnék továbbra is, ha nem zárnátok be ezt az iskolát. Ez volt az én otthonom. Ez volt az én családom. Ez volt a szenvedélyem. Ez volt az én igazi megvilágosodásom. De ti ezt most bezárjátok és fogalmam sincs, hogy mi ennek az oka és egyáltalán nem is értem ezt az egészet. Így hát elmegyek, de magammal viszem ezeket a könyveket, hogy tovább folytathassam a tanulmányaimat.”

A Mester így felelt: „Klaus, nem viheted magaddal azokat a könyveket! Először is, ezek nem a sajátjaid. Másodsorban pedig energetikailag egyszerűen tilos magaddal vinned azokat a könyveket.” Ez meglepte Klaust, hiszen fizetnie kellett a könyvekért. Azt gondolta, így a könyvek a sajátjai. De olyan volt ez, mint a ti Cloud Class tanfolyamaitok, amik csak meghatározott ideig elérhetőek számotokra. (nevetés, Linda vihorászik) Egy kis humor....

Klaus ezen teljességgel meglepődött és azt kérdezte: „De Mester, mi fog történni ezekkel a könyvekkel, ha nem vihetem őket magammal? És miért nem vihetem őket magammal?” A Mester erre azt felelte: „Klaus, ezt már a többi tanítványnak is elmondtam, hogy a tanulás ideje lejárt.” Kinyitnánk megint az ajtókat? Azt az ajtót! Egyet. Ennyi. És kapcsoljátok le a fűtést legyetek szívesek. Megpróbálok itt elmesélni egy történetet. Hol is tartottunk? Ó, Klaus szobájában.

A Mester így felelt: „Klaus, a tanulás ideje lejárt. Te is és a többi tanítvány is valójában függővé váltatok a tanulástól. A tanulás kedvéért tanultok. És eljött a megélések, a tapasztalások ideje. Ideje távoznod a nyitott ajtón át, ideje újra benne lenned az életben. Igen, sok-sok változást és átalakulást megéltél ezalatt a több évtized alatt itt, ebben a Misztérium Iskolában. De nincs több tanulnivaló. Most már a tapasztalás következik. A teljes, totális tapasztalás. Sőt mi több Klaus, felejts el mindent, amit itt megtanultál. Felejtsd el a tényeket és a számokat. Most már menj és tapasztalj!”

Klaus ekkor könnyekre fakadt, mert volt egy része, ami abban reménykedett, hogy mégis csak van egy esély arra, hogy a Mester egy pár tanítványnak megengedi, hogy maradjanak és talán ő lehet az egyik közülük. De most már tudta, hogy ennek vége. Érezte és tudta ezt a Mester hangjából, a Mester viselkedéséből.

Klaus még egy pillantást vetett a könyvekre, amik ott sorakoztak az ágya mellett, a Mester pedig azt mondta: „Ne is gondolj erre! A tanulás ideje véget ért!”

Klaus vett egy mély lélegzetet és azt kérdezte: „Mi lesz a könyvekkel? A jövőbeni tanítványok fogják majd őket használni? Vagy el fogjátok égetni mindet? Elrejtetitek őket olyanok számára, akik nem jutnak el a titkokhoz, amely titkok árthatnak nekik?” A Mester a következőt válaszolta: „Nem, lényegében fogjuk az összes könyvet, azt a sok-sok ezer könyvet, amik itt vannak ebben a Misztérium Iskolában és kivisszük innen őket, elvisszük őket a bárókba meg bordélyházakba, kastélyokba és közösségi központokba. Szó szerint ezt fogjuk tenni. Széthordjuk őket, elrejtjük és berakjuk őket egy szekrénybe vagy egy fiókba, vagy egy fal mögé rejtjük őket, mert tudjuk, hogy a megfelelő személy a megfelelő időben rájuk fog bukkanni. Soha nem túl korán. Soha nem túl későn. És azért találják majd meg ezeket a könyveket, mert készen állnak rájuk. Még akkor is, ha ezt még tudatosan nem is ismerik fel. De készen állnak, ha meg fogják találni ezeket a könyveket.

Egy szép napon, ki tudja mikor, talán 200 év múlva mások is ugyanezt fogják majd tenni. Könyveket rejtenek majd a szállodák fiókjaiba. (nevetés) Ki tudja? De mi most ezt fogjuk tenni, azoknak a potenciális útjára helyezzük ezeket a könyveket, akik tényleg megvilágosodnak.”

És Klaus, ideje, hogy távozz! Még egyszer, utoljára megölellek, utoljára elbúcsúzom tőled, majd menj ki az ajtón!

És ekkor megölelték egymást. Mind a ketten sírdogáltak egy kicsit, hisz ez az egész ugyanannyira fáj a Mesternek is, mint a tanítványnak. A Mesternek fáj, hogy ezek a Misztérium Iskolák és ezek szépsége, amik már több ezer éve fennálltak, most véget érnek. Egy korszak zárul le ezzel. Nem

lesz több Misztérium Iskola. Nincs több elvonulás az erdőben, vagy szigeteken mások elől. A Mester tudta, hogy ez egyben egy hatalmas korszak lezárulása is és egy új korszak kezdete is egyben. Egy olyan korszaké, ahol a tanítványok visszatérnek az életbe és megélik, megtapasztalják az életet. Többé már nem csak tanulnak. Többé már nem szigetelik el magukat más valóságoktól. Eljött a tapasztalás ideje.

Kivétel nélkül mindannyian átérték Klaus tapasztalását így vagy úgy az egyik Misztérium Iskolában valamikor a múltban. Amikor felkértek, hogy távozz onnan, amikor az iskola bezárta a kapuit, vagy amikor egyszerűen csak visszatértél az esti sétádról és a kaput zárva találtad. Nem tudtál bemenni. Eljött az ideje annak, hogy tapasztalj.

Elsősorban azért, mert ez a *te* tapasztalásod, a te megvilágosodás tapasztalásod és hogy többé már ne akarj tanulni, többé már ne engedd meg magadnak ezt az elterelést. Vannak, akik ezzel vitába szállnának és azt mondanák: „*Ó, nem! Neked igenis tanulnod kell! Még...*” Ezen már túl vagytok. Már mindezt megtettétek és ez lényegében ugyanaz.

Ami le lett írva abba a nagy könyvbe - legyél szíves a magasba tartani azt a könyvet, hogy mindenki láthassa! (egy szerzetes jelmezbe öltözött személyhez beszél, aki egy jókora méretű bibliát tart a kezében) És kérek egy kamera képet is! Legyél szíves felállni! Igen. Ami abban le van írva...hozd csak ide! Nem elég jó a világítás. Jézus meg ott ül, nézzenek csak oda! (nevetés) Igen. Igen. Köszönöm.

Testvér. Igen. Ami ebben a könyvben le van írva...húúúú (odanyúl, hogy megérintse, majd gyorsan visszarántja a kezét).....erre a sok oldalra....(nevetés)....meg tudom érinteni! (még nagyobb nevetés, ahogy hozzáér az oldalakhoz) Ami le van ide írva, minden, ami ebben benne van, az Ótestamentumban, ami kicsit olyan, mint Tóbiás időszaka a Bíbor Körben és az Új Testamentumban, ami Adamus időszakát jelenti....(Adamus sóhajt egyet, amin egy páran nevetnek) Mindent, ami ide le van írva, ha minden egyes szavát külön-külön is tanulmányoznátok, akkor sem lennétek előrébb egyetlen lépéssel sem.

Jézus, megkérhetlek, hogy te is ide gyere egy fotó erejéig? Csak a fotó miatt! Igen. Ezt muszáj lefotózni. (Valaki azt kérdezi: Mi a helyzet Máriával? Ez így nem fair.) Nem ő írta a könyvet.

„**JÉZUS**”: Ahogy én sem.

ADAMUS: Tudom! (nevetés) Tudni szerettem volna, hogy vajon Mária tudott-e erről... Összeállnátok egy kép erejéig? Még egy kicsit gyertek közelebb! Oké, akkor most pózoljatok! Nyissátok ki a könyvet! Kérek egy hatalmas mosolyt Jézus! (nevetések) Álljatok közelebb egymáshoz! Még közelebb! (Adamus kettőjük közé dugja az arcát és ostobán mosolyog. Sok nevetés és taps.)

„**JÉZUS**”: Hazugságok.

ADAMUS: Jó. Köszönöm Uraim! Köszönöm. (Adamus nevet)

Mindig imádom, amikor az újak néznek minket. Ki akarják kapcsolni, de mégsem teszik meg. (nevetés) Hallották másoktól, hogy el kellene menned erre a helyre, amit bíbor fánknak vagy valami hasonlóknak hívnak. Megtalálják az interneten. Majd bejelentkeznek azt várva, hogy egy tiszteletteljes, áhítatos spirituális találkozót fognak látni. De nézzétek csak - mutat a képernyőre - mit látnak éppen! Igen. És aztán....igen. Pontosan ezt látják. (Adamus nevet) Jó. Köszönöm. Elég volt. Ez túl sok.

Hol is tartottunk? Ó, még mindig a történetben vagyunk, nem igaz?

Tehát kivétel nélkül mindannyian átérték Klaus tapasztalását, azt, hogy elég volt a tanulásból. Most már ennek a megtapasztalása következik. És pontosan ezt is tesztitek.

Ez megtörtént veletek abban az életetekben. Visszatértetek a falutokba, vagy pedig elutaztatok új és

más helyekre. És nagyon nehéz volt a szívetek az iskola bezárása miatt. Nagyon nehéz volt újra visszatérnetek a világba és a legtöbben nem végeztetek valami jó munkát ezzel kapcsolatosan. Tényleg nem. A saját magányos helyeteken találtátok magatokat. Talán jó volt, hogy magatokkal voltatok, mert nagy nehézséget okozott a világba való visszatérés.

És eljöttetek ide, ebbe az életetekbe és megint megpróbálkoztatok ezzel a tanulás dologgal. Na igen. Nem mintha ez rossz lenne, ne ítélkezzetek emiatt magatok felett, csak megint visszatértetek a tanuláshoz. Én pedig egész idő alatt ott ültem mellettetek és azt mondtam: Engedd el! Engedd el! Semmi olyan nincs abban a könyvben, amit már ne tudnál.

Majd az új könyvemből tanultok pár dolgot, aminek a címe: Egy Mester emlékiratai. (nevetés) Csak az eladást próbálom itt növelni - mert felül akarom múlni azt a régi könyvet. (A Bibliát) Ez a célom. Feltartanád újra azt a könyvet? Igen. Ezt a könyvet akarom felülmúlni. Igen. Jó. Tehát ez a célom. Csak viccelek.

Szóval megpróbáltatok visszatérni a tanuláshoz, pedig ez az egész a tapasztalásról szól. A megélésről. A megvilágosodás időtlen és ti ezt az időben fogjátok megtapasztalni. Ki fog bontakozni. Az időben kerül majd felismerésre, tudatosításra. Ez egy ÉS tétel. Mert mindkettő. Nem egysíkú. Nem vagy az egyik, vagy a másik.

Már tudnod és értened kellene - meg vagy világosodva és nem vagy megvilágosodva. Ez az egész már itt van, de te keresztülmész ennek a megtapasztalásán. Ez egy ÉS dolog.

Amikor befeszülsz a dolgok miatt, olyankor állj meg egy pillanatra! Menj át a másikba, az ÉS-be - „*Ó, megvilágosodott vagyok.*” Jó. - És ha akarsz, utána megint visszatérhetsz és játszhatod azt, aki még nem világosodott meg. Vegyél egy mély lélegzetet és játszd el azt! Ezt követően pedig játssz abban a valóságban, ahol nem létezik a megvilágosodás, mert nem létezik. Van és nincs és éppen ebben rejlik ennek a szépsége.

A kulcstényező

És aztán pedig játssz abban az egész dologban, hogy ez mókás és szórakoztató. Ha egyszer egy kicsit ellazultok, akkor jó móka lesz itt játszani ebben a földi valóságban, ami valamiféle összeütközéssel vette kezdetét, amit senki sem ért és Ősrobbanásnak neveztek el, amikor is némi hidrogén és hélium ütközött egymásba ebben a hatalmas robbanásban. És ebből kialakult egy mikroorganizmus, majd az egyre csak nőtt és növekedett, majd bálna lett belőle, később pedig majom, aztán pedig jöttetek ti! És ez a tudomány álláspontja, de ez nem számít és meg fogtok halni és semmi sem fog történni, ezért addig szerezzetek meg mindent, amíg még itt vagytok. Ez egy nagyszerű valóság, amit eljátszhatsz. És ez egy valóság. Igaz. Nemrégiben egy összejövettel alkalmával elmeséltem a teremtés Adamus féle verzióját. Bámulatos volt. És ez sem számít.

Tudjátok miért nem számít? Tudjátok miért nem számít? Mert tegyük fel, hogy nincs Isten, hogy nincs Ősrobbanás. Csak ez az aprócska mikroorganizmus és csak a kicsike zöld moszat van, ami a legelső életforma volt a Földön. Zöld moszat - és ti ebből fejlődtek ki. Ezzel valószínűleg tudtok kapcsolódni. Mert vannak napok, amikor pont így érzitek magatokat. „*Ó, Istenem. Úgy érzem magam, mint egy zöld moszat!*” (nevetés) Mert azok is voltatok!

Ez az ÉS. Ez is van. Látjátok, itt kezdődik a móka. Egy zöld moszat is vagy. Tehát ebből a kis földön lévő moszattól fejlődöttél ki, amit még a madarak sem ennének meg és keresztülmentél ezen az evolúciónak nevezett dolgon. És nincs Isten, nincsenek angyalok, semmi ilyesmi sincs. Csak a zöld moszat van. Sőt, még a zöld moszat sincs. A zöld moszat olyan, amilyen.

Szóval ebből fejlődöttél ki és egy ideig meg teknős voltál ezt követően. Tudod, az evolúció így működik. Keresztülmész a teknős fázison, majd a majom fázison, majd ember leszel. És itt vagy. Nincs Isten. Nincs mennyország. Most komolyan! Komolyan! Engedd meg magadnak ezt a

tapasztalást. Nincs túlvilág, nincs mennyország. Meghalsz és ennyi volt. Nincs tovább. Tudod, nincs semmi más.

Ez egy elképesztő tétel és arra kérlek benneteket, hogy tényleg játsszatok el ezzel! Érezzetek ebbe bele, mert akkor egyszeriben csak rádöbbsz: „*Állj csak meg Adamus! Valami itt zajlik. Engem nem érdekel, hogy miket hordasz itt össze a zöld moszatról, meg arról, hogy később teknősök voltunk, mert van valami ebben az egész evolúcióban, ami nincs figyelembe véve, ami nem került elmagyarázásra. Van itt valami. Hogyan fejlődött ez ki? Miért történt ez a fejlődés? Miért ez lett belőle? Hogyan vált képessé az a kis zöld moszat arra, hogy űrhajókat küldjön fel a Holdra, még ha nem is mindig sikerrel? (nevetések) Hogyan lehetséges az, hogy az a kis zöld moszat képes arra, hogy atomokat ütköztessen egymással? Gyerünk Adamus! Van itt valami.*” Engem nem érdekel, ha az élet zöld moszat elméletére fizettek elő, vagy az Ősrobbanás elméletre, vagy a mennyekben található Isten elméletre, miszerint rosszak voltatok, ezért ide, a Földre száműztek benneteket. Ez egyáltalán nem számít.

De mi van itt? Mi a közös nevező mindegyik foratókönyvben, amelyik mind igaz egyébként - a zöld moszattól kezdve egészen Istenig és minden, ami a kettő között található, ideértve a földönkívüli mester fajokat, akik megteremtettek benneteket és most azért harcolnak egymással, mert mindegyik magának akar benneteket. Pedig valójában azért harcolnak, mert egyikük sem akar magának benneteket (nevetés), de ez egy másik elmélet. Mert erről szól ez a harc. Istenem! Bárcsak ne lennétek ennyire egoisztikusak - „*Engem akarnak!*” Dehogy - azon megy a harc, hogy nem akarnak titeket.

Mi ebben az egészben a közös nevező? (valaki mondja: A tudat) A tudat. Még akkor is, ha zöld moszat volt, ott volt a tudat és ez a tudat, ahogy kiterjedt, megteremtette Istent - ez így volt - megteremtette a mennyeket és megteremtette az összes dimenziót. Megteremtette a varázslatot. Megteremtett mindent.

Engem nem érdekel honnan érkeztél, hogy kerültél ide és hogy hova tartasz. Van tudatod. Van tudatod. Ez a kulcstényező mindenben.

És ha ez a tudat felismerésre kerül - vagyis amikor tudatába kerülsz a tudatodnak, az Én Vagyoknak és az ÉS Vagyoknak - akkor drága barátaim, többszörös valóságokban élhettek és tapasztalhattok. Olyan valóságokban, amik abszolút konfliktusban állnak egymással és ez cseppet sem számít. A tudat a közös elem mindenben, akár Istentől származol, akár a zöld moszattól, ez többé már nem számít. Nem kell egy hatalmas történetet kerekíteni e köré, mert a lényeg itt a tudat. Ennyi.

Tehát a Misztérium Iskolák bezárásra kerültek abból a célból, hogy benne lehettek a tapasztalásban, hogy benne lehettek az életben. Elég volt a tanulásból! Elég volt a könyvekből! Többé nem kell már kiagyálnod a megvilágosodáshoz vezető utat! Akkoriban azért voltak ezek az Iskolák, mert voltak dolgok. El kellett szigetelnünk magunkat. Bizonyos dolgokat meg kellett tanulnunk. De sikeresen letted a vizsgákat és most meg itt vagy.

A megvilágosodás időtlen. A megtapasztalása az időben történik meg és ez gyönyörűség. Abszolút csodálatos. ÉS ezzel egyben ki fogunk lépni az időből is. Benne leszünk az időben és kívül leszünk az időn. És ez többé már nem számít, mert van egy elem, amit kizárólag csak te vehetsz birtokba saját magad. És ez a te tudatod. Ez mindenhol ott van veled, akármelyik vallásra fizetsz elő, akármelyik filozófia mellett korlátozod le magad, a tudatod mindig ott van veled. Tudatnak hívják. Nincs tömege, nincs súlya. Senki sem veheti el tőled. Nem lehet elcserelni.

Az egyetlen dolog a tudatoddal kapcsolatosan amellet, hogy ez teljes egészében a tiéd, az a tény, hogy ezt átmenetileg elrejtethed saját magad elől. Talán egy előadás miatt, egy tudati alakítás miatt, hogy tudd, milyen korlátozott tudatban élni. Nem tudom. Nem számít, mert a tudatod attól még itt van. Soha nem tudod örökre eltemetni. Nem rejtethed el magad elől egy örökkévalóságon át. Soha. És soha nem veheti el tőled senki. Soha.

Az energia az más kérdés. Az energiádat - a tiédet, a mentális, érzelmi energiát - azt elvehetik tőled, de a tudatod mindig ott van.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet, egy jó mély lélegzetet!

Érzékenység

Következő dolog. Amikor belementél a tapasztalásba kifejezetten ebben az életedben és kifejezetten úgy, ahogy ezt mostanában teszed.....kiszálltunk a tanulásból és jól szórakozunk. És ahogy ezt már oly sokszor elmondtam nektek, én csak elvonom a figyelmeteket és...hát ez elég egyértelmű. (páran nevetnek, ahogy pózba vágja magát) Nem próbálom ezt véka alá rejteni. Csak elterellek, szórakoztatlak benneteket, hogy vehessetek egy mély lélegzetet. Mert kemény ám odakint a világban. És lényegében kemény voltál magaddal. Így vehetsz egy mély lélegzetet és ahogy ezt Dave is mondta, cserélj elemet. Mondhatni, visszatérsz magadhoz.

Az egyik legnagyobb kihívás a „tanítványból vált tapasztaló” esetében az érzékenység. Az érzékenység. És az egyik legnehezebb dolog a Misztérium Iskola és a könyvek végeztével az, hogy nagyon érzékennyé váltok fizikai értelemben. És ezzel most semmi újat sem mondok. Olyan dolgokra leszel érzékeny, amikre eddig soha nem voltál, kifejezetten a szennyezettségre, de néha még a természetre is. Ti meg azon tűnődtek: „*Ó, nekem spirituálisnak kellene lennem és amikor az erdőben sétálok - tüsszentgetek - és azon gondolkodom mi lehet a baj velem. Mert ez....*” - Nem, nem, nem. Az érzékenység.

Mert tudjátok, ahogy újra a tudatodba kerülsz - nincs erre jó angol szó - de ahogy a tudat előtérbe kerül, hirtelen sokkal érzékenyebb személlyé válsz minden értelemben, fizikailag érzékenyebbé válsz.

Mik ezek a dolgok? Nagyon gyorsan, csak egy vagy két szóban! Mire vagytok jelenleg érzékenyek? És ott van az érzelmi érzékenység is jócskán.

A mondandóm lényege az, hogy ahogy egyre inkább benne vagytok a megtapasztalásban, egyre inkább érzékennyé váltok. Látom, ahogy visszahúzódtok. Azt mondjátok: „*Ó, ez túl sok nekem.*” És visszahúzódtok. A testetek megnyílik és időnként tesz egy pár váratlan apróságot, ti pedig azt mondjátok: „*Te jó ég, muszáj kontrollálnom magam!*” És visszafogod magad, kiszállsz a tapasztalásból.

És ez ellenállást hoz létre és az ellenállás az, ami valójában fáj. Semmi más. Egy ellenállás van jelen, mert nem vagy biztos abban, hogy kell vagy nem kell. (valaki tüsszent egyet) Ó, ez jó volt. Nem vagy benne biztos, hogy kell, vagy nem kell. (nevetés)

Tehát benne vagy egy nagyon fura középföldes tapasztalásban, valamint érzékenységben és ellenállásban, majd beleveszel ebbe és összezavarodsz, majd segítségért kiáltasz.

Akkor Linda, menj gyorsan a mikrofonnal! Nem a fegyverredel, (ami része a jelmezednek), hanem a mikrofonnal! A fegyver majd később jön.

LINDA: Tessék?

ADAMUS: Érzékenység. Mire vagytok jelenleg érzékenyek? Mi az, ami tényleg hat rátok? És azért szeretném, ha ezeket elmondanátok, hogy a többiek is hallhassák ezeket és megnyugodhassanak: „*Ó, nem örültem meg!*” Mire vagy érzékeny?

LINDA: Mondhatok én is egyet?

ADAMUS: Igen Linda.

LINDA: Az ostoba, hülye emberekre. (valaki beszél: Igen)

ADAMUS: És van valaki, aki le tudja ezt írni a varázstáblára? Ki ért hozzá?

LINDA: Majd én viszem a mikrofont és a táblára is írok.

ADAMUS: Nem, nem, nem, nem, nem. Nem, nem. A hülye emberek a sajátod. És ezt is írd fel: Figyeld meg, hogy leszek egyben az igazgató is. Á! Igen! Túl meleg van? Túl hideg van?

ELIZABETH: Jó most így.

ADAMUS: Jó. Akkor maradjon nyitva az ajtó.

Igen. Mire vagy érzékeny?

ELIZABETH: Mostanában, sokkal inkább, mint eddig, érzékeny vagyok mások fájdalmára. Nem tudok megnézni olyan adást, ahol gyerekek vagy felnőttek szenvednek. Mert képes vagyok azt érezni és nem tudom ezt elviselni.

ADAMUS: A TV és a TV adások. Manapság szinte könnyebb megnézni a Bewitched sorozatot, mint...

ELIZABETH: Igen. Mindenki szereti Raymondot! (amerikai szappan opera sorozat)

ADAMUS: Így van. És ott van még az „Én három fiam”. A kedvenceim. A kedvenceim. Mert nincs bennük erőszak.

ELIZABETH: Így van.

ADAMUS: Szép kis mesterségesen kreált valóság.

ELIZABETH: Valóban.

ADAMUS: Volt egy jó kis sorozat. A Mayberry. Imádtam nézni!

ELIZABETH: Attól tartok túl sokra tartod a Mayberry-t. (nevet)

ADAMUS: Igen! Igen! Mert rajtad keresztül nézem! Ezért ismerem ezeket az ostoba sorozatokat! Aha. Vajon tényleg nézi? Rajtad keresztül. Igen. Jó.

ELIZABETH: Ennyit akartam mondani.

ADAMUS: Jó. Köszönöm.

ELIZABETH: Köszönöm.

ADAMUS: Köszönöm. Jó. Nézni a fájdalmat - ez jellemző a TV adásokra és dolgokra. Hányan szeretitek még jobban az erőszakot és a vérontást meg az ehhez hasonló dolgokat? Senki? Jó. Mert ott az ajtó! (kisebb nevetés)

Mire vagytok érzékenyek?

SHAUMBRA 1 (nő): Fizikai értelemben egy érzékenyebb lettem mindenféle füstre.

ADAMUS: Ó, én is! (nevetés)

SHAUMBRA 1: A szennyezettségre, annak minden fajtájára.

ADAMUS: Igen, igen.

SHAUMBRA 1: Húúúú!

ADAMUS: Igen, Cauldre nagyon hamar le fog szokni. (még több nevetés)

SHAUMBRA 1: A környékünkön emberek égetik a fákat meg a lombokat és ennek a füstje egyenesen ránk száll. És még csukott ablak mellett is majdnem asztma rohamot kaptam, ami pedig már nagyon régóta nem fordult elő velem

ADAMUS: Jó. Füst. Sokkal érzékenyebb lettél a füstre.

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: Jó, rendben. Csináljuk ezt nagyon gyorsan! Csak pár szót kérek! Mire vagy érzékeny?

LINDA: Várj! Odamegyek.

ADAMUS: Mire vagy érzékeny?

LINDA: Figyelem a kezeket.

ADAMUS: Lehet szó bármiről, akár fizikailag, akár érzelmileg.

PETER: A zajra.

ADAMUS: A zajra!

LINDA: Áááá!

ADAMUS: Nagyobbat Linda.

LINDA: ÁÁááá!!!

ADAMUS: Vidd magaddal, vagy kérj meg valaki mást! Kérlek! Mi itt próbálunk...

LINDA: Ugyan már! Szeretek sült bolondként rohangálni!

ADAMUS: Hét percem van. Ma este randim van. Ezért, kérlek szépen! (nevetés)

LINDA: Szerencsés vagy.

ADAMUS: Így ezeket most nem kell leírnunk. Na igen. A zaj.

PETER: Igen, a zaj.

ADAMUS: Milyen típusú zajt értesz ezalatt?

PETER: Korábban rocker voltam, de ma már a rádiót sem bírom elviselni.

ADAMUS: Igen, igen,

PETER: Jelenleg a teljes csendes módozatban vagyok.

ADAMUS: Igen, jó. A gépek hangja hatással van rád?

PETER: Mindenféle zaj zavar, még az emberek is. Mondtam már neked. Zaj. Zajmentesség.

ADAMUS: Igen, igen. (mindketten nevetnek) Jó. Na és a mobiltelefon csengések a Mester előadása alatt, na az aztán nagyon idegesítő! Elképesztően bosszantó!

A gépek hangjai - a legtöbbnek még nem vagytok tudatában, de tudatába kerültek majd ennek és ez nagyon kellemetlen, idegesítő és zavaró lesz. Azokra a zajokra gondolok itt, amiket a gépek, az elektromos és elektronikus gépek adnak ki magukból, mint például a ventilátorok, a hűtők és minden olyan, aminek motorja van, mert ezek egy olyan frekvencián rezegnek, ami kifejezetten bántó, zavaró egy érzékeny Mester számára. Igen.

SHAUMBRA 2 (nő): Alvás. Alvászavarom van.

ADAMUS: Alvás. Az alvásra vagy érzékeny, vagy alvás közben vagy érzékeny? Allergiás vagy az alvásra? (nevetések) Mert ez akkor elég nehéz.

SHAUMBRA 2: Nem tudok aludni.

ADAMUS: Nem tudsz aludni. Értem.

SHAUMBRA 2: Nem alszom túl jól.

ADAMUS: Jó. Igen. Ez is része az érzékenységnek. De ez sokkal többről szól.

Csináljunk egy - hogy is hívjátok ti ezt - egy tanfolyamot az alvásról! És igen, ez jó lenne! És majd mindenki szépen elalszik, miközben a kamerák működnek.

LINDA: Ez tetszene. Igazán jól hangzik!

ADAMUS: Akkor írd fel előjegyzésbe magadnak!

LINDA: Jó-jó. Alvás.

ADAMUS: És valaki megtenné, hogy ezt leírja? Mert mindig elfelejtik.

PETE: A politikai robot hívások.

ADAMUS: Nem tudom mi az.

LINDA: Ó, azokat gyűlöljük!

ADAMUS: De mi az?

PETE: Amikor automata, előre felvett telefonhívást kapsz.

ADAMUS: Ja, amikor felhív a kormányzód és azt kérdezi tőled: Pete, mi újság, hogy vagy?

LINDA: Minden nap.

PETE: Minden nap jönnek ezek a hívások, naponta négyszer-ötször! Több robot hívást kapok....

ADAMUS: És mit válaszolsz neki?

PETE: Szétnyomom a hívást.

ADAMUS: Ó! Oké. Á! Á! Igen. Oké. A kampány kellős közepe van.

LINDA: Választások.

ADAMUS: Ja igen! Oké. Mire vagytok még érzékenyek? Haladjunk nagyon gyorsan! Várakoztatom a randevú partneremet, de nem túl sokáig! (Edith nevet) Edith, te nevensz!

SHAUMBRA 3 (nő): A gyerekekre. (nagy nevetés)

ADAMUS: Tudod, hogy én imádom az őszinteséget. A sajátjaidra vagy másokéra? Igen, igen. Sajnálom. A másokéra vagy a sajátjaidra?

SHAUMBRA 3: Mind a kettőre.

ADAMUS: Mindkettőre. Oké? Miért idegesítőek a gyerekek?

SHAUMBRA 3: Mert hangosak. És ez néha idegesítő tud lenni.

ADAMUS: A gyerekek idegesítenek vagy inkább a szüleik?

SHAUMBRA 3: Valószínűleg mind a ketten.

ADAMUS: Mindketten. Oké. Jó. Ez előfordulhat. Előfordulhat.

LINDA: Bonnie sokat idegeskedett. Hadd kérdezzem meg Bonnie-t!

ADAMUS: Szeretném, ha megértenéd, hogy most benne vagy a tapasztalásban. A tanulásnak befellegzett. Ennek az egésznek úgy, ahogy van, vége. Most a tapasztalásban vagyunk, aminek meg van az ára és az érzékenysége, ahogy a tudat megnyílik. Még érzékenyebbek lesztek. Folyamatosan visszahúzódtok. „*Fúj! Ez borzalmas!*” De ne! Ne álljatok ellen neki! Sőt, menjetek bele! Már is szót ejtünk erről a nagyon rövid merabhunk alatt! Ott leszek! (nyilván a randevú partnerének mondja) Kérlek! (nevetés) Bonnie, igen, mire vagy érzékeny? A Shaumbrára? Ó, ne, azt hallottam.... (Adamus és Linda nevetnek)

LINDA: Itt van valaki.

ADAMUS: Jó. Még kettőt kérnék! Mire vagy érzékeny?

SHAUMBRA 4 (nő): A félelem tudatosságra.

ADAMUS: Miért?

SHAUMBRA 4: Nos, szó volt róla, hogy benne vagyunk a választási ciklusban és mindenhol, mindenhol azt látom, hogy ha ezt nem tesszük meg, akkor ezt el fogjuk veszíteni és mind a pokolra kerülünk és meg fogunk halni és a világ pedig fel fog robbanni és ha ezt nem teszed meg ...

ADAMUS: És és és...

SHAUMBRA 4: Tudod, olyan ez, hogy töröl, töröl, töröl.

ADAMUS: ÉS. Hogyan nevezted az érzékenységedet?

SHAUMBRA 4: Félelem tudatosságnak.

ADAMUS: Félelem tudatosságnak. Igen, félelem fóbia.

SHAUMBRA 4: Mert az összes félelem nem más, csak félelem. Igen.

ADAMUS: Igen, igen. Jó. Félelem - Ó! jó sok van belőle.

De meg kell itt állnunk egy pillanatra - miért? Miért van ez a temérdek sok félelem? Észrevettétek már, hogy a rengeteg félelem ellenére igazából szinte soha nem történik semmi?

SHAUMBRA 4: Nos, a média ezt propagálja.

ADAMUS: A média is csak emberekből áll.

SHAUMBRA 4:igen és most itt van nekünk az Ebola.

ADAMUS: Hát igen!

SHAUMBRA 4: Ha a hatalom képes mindenkit félelemben tartani, akkor ezzel tudják irányítani az embereket.

ADAMUS: Igen, vagy - ÉS és és, nem vagy, hanem ÉS - igen, így irányíthatnak mindenkit. És ez szép. Jól hangzik. ÉS mindenki ezt akarja. Én ezt állítom. Az emberek ezt akarják. Akarják a drámát. Érezni akarnak. „*Igen, az a férfi irányít minket!*” Dehogyan! Az a férfi senkit sem képes irányítani, hacsak meg nem engedik neki, hogy ezt tegye!

Az emberek ezt szeretik. Imádják a drámát! Szeretik ezt, hogy: „*Az Ebola terjed az egész világon!*” Pedig tudjátok az influenza sokkal több embert öl meg. Nem sokat hallok a hírekben az influenzáról, csak arról az átkozott védőoltásról, hogy oltasd be vele magad, ami egyébként egy összeesküvés. Bizony. (kisebb nevetések) Brrr! Brrr! Beoltatni magad....

LINDA: Ugye ez most vicc volt?

ADAMUS: ...az influenza ellen, bizony furá dolgokra késztet. Brrr!

LINDA: Ez most vicc volt?

ADAMUS: Nem számít. Ez egy vicc, de nem számít. Félelem, influenza elleni védőoltások és pontosan ezt fogjátok kapni. Bizony. És akkor majd kétszeresen is félhetsz, mert: „*Jaj, nem adattam be magamnak az influenza elleni védőoltást és most elkapom majd az influenzát ettől a sok beteg, hülye embertől, akik itt vannak körülöttem, vagy a gyerekeiktől, akik irtó hangosak. (nevetés) És dohányoznak! És folyton megzavarja őket a kormányzó telefonhívása!*” De ekkor ennek a félelmében éltek és féltek beoltatni magatokat. Már is elvesztetek, mielőtt elkezdtétek volna.

De tudjátok, akármennyire viccesen és hülyén is hangzik mindez, az emberek így élnek. Nem

lenézően mondom ezt, hanem egyszerűen csak realista vagyok. Akkor most kussoljál! Mert hallottalak! (pár nevetés)

Ha ezt sem bírod, akkor egyáltalán minek is nézel minket? Ha itt ülsz minden hónapban és teszed a megjegyzéseidet...akkor menj el innen! Vannak más csoportok, amik pont neked valók! Állatkertnek hívják. Szóval...(nevetés)

LINDA: Óóó!

ADAMUS: Ami egy másik szó az életre. ÉS...

LINDA: Nem kapsz több jelmezt.

ADAMUS: Innentől már kedves leszek. Nem. Nem.

A mondandóm lényege az és máris el kell rohannom innen. De! Szerintetek? ÉS....van egy problémám. Késésben vagyok a randevúról, pedig ez egy nagyon fontos randevú nekem. És késésben vagyok. Mit tegyek? Rohanjak végig az előadásomon a Bíbor Körben? Rohanjak végig az egészen? Olyan gyorsan beszélek, hogy a szegény tolmács.....szerintem már kifeküdt ott hátul. (nevetés)

Vagy mondjam azt, hogy ÉS. ÉS. Késni fogok bébi és. (páran nevetnek) És nincs is idő! Igazából nincs is randevúm! Csak le akartalak nyugözni benneteket! (nagy nevetés) És ez mind igaz. Abszolút. Kivétel nélkül.

Azt szeretném, ha ma felismernétek az ÉS fontosságát. Azokat a szaros kis problémákat - és most nem nézek senkire - ÉS. Gyerünk! Lépjetek túl rajtuk! Rengeteg sok valóság létezik és mindegyikük igaz. Egyik sem jobb vagy rosszabb a másiknál.

Elhagyátok... nos, valójában kihajítottak titeket a Misztérium Iskolákból. Bezártuk az iskolákat. Vagyis igazából csak azt mondtuk nektek, hogy bezárjuk az iskolákat. Valójában soha nem zártuk be azokat, de valamit mondanunk kellett neked! (nevetés, Adamus is nevet) Senki más nem ment el onnan! Mert eljött számodra annak az ideje, hogy abba hagyj a tanulást és elkezdj a tapasztalást! Nos, most a tapasztalásban vagytok, de nagyon szűk fókuszú ez a tapasztalás. Olyan ez, mintha annyira belefeledkeztél volna abba az egy szerepbe, abba az egy alakításba, abba az egy jelmezbe, abba az egy személyiségbe, hogy elfelejtettél sok mindent és én ezért vagyok itt, hogy emlékeztesselek arra, hogy van ez az óriási ÉS odakint ÉS idebent. Ott van mindenhol. Idő-időtlenség. Vicces-nem annyira vicces.

ÉS. Ez jelenti azt, hogy multidimenzionálissá válsz. Benne vagy a tapasztalásban. Nem azt mondtam, hogy nem tapasztalsz, hanem, hogy benne vagy és benne vagy a megvilágosodás megtapasztalásában. Húúú! Húúú! A zöld moszat megvilágosodik! (nagy nevetés) Benne vagy a tapasztalásban és ez nem egysíkú, nem egyoldalú. Végre érezd már jól magad ezzel, a fenébe is! Élvezz minden egyes pillanatot!

Ez nem egy teszt. Nem egy verseny. És abszolút nem tudtok ebben kudarcot vallani. Persze azt megtehetitek, hogy egy istentelen, örökösen nyomorult tapasztalást csináltok belőle, de kudarcot nem tudtok vallani. Nem tudod elrontani a megvilágosodást! Csak egyetlen egy csillagot tennék ide ehhez: azt biztosíthatod, hogy sokáig tartson, ami nem annyira rossz, mert, amikor felismered, hogy igazából tényleg nincs idő és mégis van idő, akkor kit érdekel, hogy milyen sokáig tart? A kérdés, amit kivétel nélkül mindannyitóknak felteszek, az ismételten a következő: Hogyan szeretnéd ezt megtapasztalni?

És ahogy már korábban is elmondtam, nem fogtok megszabadulni az összes problémáktól egészen addig, amíg itt éltek. A Misztérium Iskolákban, na, ott sok problémától megszabadultunk. Egyszerűen csak nem kellett minden nap szembenéznünk a hétköznapi élettel vagy a rokonokkal! Ez az én relativitás/rokon elméletem (ez egy kis szójáték, mert angolul a „relative” szó rokont

jelent - a ford. megj.) a megvilágosodásról: Hagyd magad mögött a rokonaidat! (nagy nevetés)

LINDA: Óóó!

ADAMUS: Ez jó volt. Átkozottul jó volt. Minden hónapban öltöztettek szuperhősnek! (nevetések)

Hol is tartottunk? Ó! ÉS. Benne vagy a tapasztalásban. Továbbra is lesznek problémák! Ilyenkor nézd meg az ÉS-t! Engedd meg, hogy megnőjenek és csúnyák legyenek, majd nézd meg az összes ÉS-t, az összes menekülő útvonalat, vagy az összes megoldást ÉS az összes átalakulást, ami történik. És aztán meg csak engedd meg, hogy megtörténjenek. Ne dolgozz rajtuk! Ne gondolkozz rajtuk! Mert ha elkezdesz gondolkozni rajtuk, akkor azzal megint csak visszakerülsz a korlátok közé. Engedd meg, hogy megtörténjenek! Csak legyél kiterjedt velük!

Érzékeny leszel. Egészen addig, amíg van fizikai tested és emberi elméd, az érzékenységi szinted nagyon meg fog nőni. Nem azért, mert valamit rosszul csinálsz, hanem pontosan azért, mert valamit jól csinálsz. Mert megengedsz egy nagyobb mértékű tudatosságot. És ez a tudatosság bejön a testbe, az elmébe, a tudatodba, minden egyes részedbe. Egyre inkább tudatába kerülsz a zajoknak, amik sokkal idegesítőbbek lesznek, mint valaha.

A zárt tudatú létező le tudja zárni a zajokat. Még akkor is, ha az egy elképesztően rossz minőségű spektrumon és frekvencián van, akkor is ki tudja azt zárni. A tudatos személy pedig egészen egyszerűen elfogadja azt, majd megérti, hogy bármivé válhat ÉS. De soha nem próbál ettől megszabadulni, hanem egyszerűen csak odahelyezi a tudatát, ahova aznap éppen választja.

Abszolút egyre érzékenyebbek lesztek a természet dolgaira - és ez egy technikai fogalom. „*A természet dolgai.*” Mert bizonyos értelemben egyáltalán nem természetes itt lennetek ezen a bolygón. Igazából soha nem voltál te zöld moszat, csak vicceltem.....ÉS. (Adamus nevet) De ez egy idegen hely, ahol látogató vagy. És ahogy bejön a FényTested, az olyan, hogy: „*Ó, nahát! Mi ez a dolog a levegőben?*” Sőt: „*Mi az, hogy levegő?*” És dolgok repkednek a levegőben és füstölnek a levegőben. A FényTest ehhez egyáltalán nincs hozzászokva. Lényegében a FényTest az, ami miatt.....ő válik érzékennyé.

Hogy mit tegyél? Nos, öleld magadhoz, engedd meg, ne állj ennek ellen és ne gondolkodj azon, hogy mi lehet a baj veled és minden mással. Csak az van, hogy egyre érzékenyebbé válsz. Engedd meg magadnak az érzékenység megtapasztalását, még akkor is, ha még az agyadat is kitérítetted! A tested majd természetesen alkalmazkodik ehhez. Igen, ez lesz, ha nem zavarod meg ebben! Ha abbahagyod az összes táplálék kiegészítő és minden egyéb szarság beszédését!

Mert egészen addig, amíg ilyeneket szedsz, a test és a test természetes átalakulása hátralép és azt mondja: „*Oké, szedi ezt sok gyógyszert, vagy gyógyszer készítményt vagy természetes gyógynövényeket. Nos*” - Fúj! „*Oké, akkor mi csak ücsörgünk és várakozunk!*” És amikor végre megengeded az igazi természetes orvosságot, ami történetesen te magad vagy, akkor elkezdesz keresztülmenni ezen az érzékenységen. Elkezdesz majd alkalmazkodni és összehangolódni a tudat különféle energiáival és szintjeivel és tudat spektrumaival.

Érzékennyé válsz más emberek érzelmeire, a TV nézésre és minden egyébre is. Nem kell ahhoz erőszakos filmeket nézned, hogy keresztülmenj ezen, de alkalmazkodni fogsz tudni ezekhez. Az együttérzés segít majd ebben az alkalmazkodásban. Segíteni fogsz magadnak ebben az alkalmazkodásban. De vegyél egy mély lélegzetet, mert az érzékenység itt van. De egyáltalán nem vagy ezzel egyedül. Az érzékenység ott van.

Szeretnék meg valamiről beszélni, mégpedig a félelemről. A félelemre való érzékenységről, vagy a szorongás, aggodalom talán megfelelőbb szó erre.

Sokan tapasztaltatok, éreztetek mostanában aggodalmat, szorongást, ismeretlen szorongást, amit nem tudtatok meghatározni. És megpróbáltátok beazonosítani ennek az okát. Mindenféleképpen

mondatok magatoknak: „*Nos, ezek külső energiák, a világ energiái.*” Igen, egy bizonyos mértékig. Meg olyanokat is mondtok, hogy az anyahajó erős fényhullámokat küld most a Földre és.... (Adamus ásít) Vannak olyan ES-ek, amik ennél kicsikét érdekesebbek. De mindegy milyen kifogásaid vannak, ezzel próbálsz beazonosítani ezt az ismeretlen eredetű és beazonosíthatatlan szorongást vagy aggodalmat.

Most benne vagy egy mentális folyamatban és elképesztő méretű az ellenállásod. És akkor bepánikolsz. A pánik persze csak fokozza a szorongásodat. De ezt valószínűleg már te is nagyon jól tudod. És ekkor benyúlsz a gyógyszeres szekrényedbe valamiért.

Namost, engem egyáltalán nem érdekel, hogy ez a szer teljesen homeopátiás-e. Egyébként a létező legrosszabb módon használjátok ezt a homeopátia elnevezést! Mert különbség van a természetes és a homeopátiás dolgok között. Értitek?! És homeopátiás szert szedsz a pánikodra? Ilyenkor magát a pánikot veszed be, ahogy ezt tudjátok. Ezzel csak még több pánikot hoztok be, hogy így képes legyél alkalmazkodni a pánikhoz! De meglátjátok a feliratot, hogy: Homeopátia - és máris azt mondjátok: „*Ó, ez pont jó nekem!*” Szerintem nem mindig ez a lehető legjobb dolog.

LINDA: Jaj, megint e-mail-eket fogunk kapni!

ADAMUS: Engem ez nem érdekel! Nem érdekel! Nekem elég, ha vagytok öten, akik tényleg a felemelkedést akarjátok és jól elleszünk egymással ennyien! Vagy lehetünk ezren is, sőt, akár millióan!

Homeopátiás szerek. Kérlek benneteket, ha valamit be akartok szedni, akkor előtte értsétek meg azt a szert energetika értelemben! Ez nem arról szól, hogy ez természetes és jó hatással lesz rád. Igazából ez nagyon is rossz neked! Pont olyan rossz, mint az influenza elleni védőoltás! Azt az energetikai minőséget csepegteti beléd. Pánikolsz? Én aztán nem venném be!

Aztán olyan szer is van a gyógyszeres szekrényedben, ami csak természetes. Az rendben van. Mert természetes. És az jót fog tenni neked, nem igaz? Csak mert néhány tudós valahonnan előásott valamiféle természetes terméket a koszos földből, amire ma már egyébként is allergiásak vagytok, (nevetések), tehát ezek a tudósok előásták ezeket, majd nyomás és hőkezelés alá vetették, majd palackba helyezték azokat és azt mondták rá: Természetes. Látjátok, csak azért, mert nem tettek bele semmilyen vegyi anyagot, máris természetesnek kiáltják ki. Pedig mindenféle vegyi anyag, gyógyszer is ugyanúgy természetes. De mivel az van rájuk írva, hogy „természetes”, így, amikor elővesz benneteket a szorongás vagy az aggodalom, ezek után nyúltok, mert ez „természetes orvosság”. De semmi sem történik, csak az, hogy még jobban szorongsz, majd erre még több „természetes” tablettát szedsz be, amitől még inkább szorongani fogsz, mert ezek a természetes pirulák nem működnek. És ilyenkor meg azt gondolod magadról, hogy különleges vagy, mert neked tízszeres adagot kell bevinned az előírt mennyiség helyett ahhoz, hogy egyáltalán egy kicsikét képes legyél érezni valamicskét és mindezt csak azért, mert az van ráírva, hogy „természetes.” És akkor nekiállsz annak, hogy: „*Nos, nekem különleges problémáim vannak, mert tízszeres adagot kell beszédnem belőle. Más emberek csak az előírt egy adagot veszik be, de nekem tízszeres adagot kell bevennem belőle! Vagyis, tényleg nagyon különleges vagyok. Hatalmasak a problémáim!*”

És ott vannak még a gyógyszerek is. Jók, rosszak? Nem igazán számít. De hatékonyak, azt el kell ismerni. Nagyon is erőteljesek. Felülírják az agy vegyi, kémiai és elektromágneses áramlását. Jól összecsesznek téged, de még a legjobb esetben is elküldenek egy utazásra. Talán meggyógyítják a szorongást. Vagy talán, de csak talán, csak elfeledtetik veled a szorongásodat. Ami attól még ugyanúgy ott van, de most egy egészen új szinten csapod be magad, egy hihetetlen kémiai szinten történik az átverés és azt mondod: „*Én nem szorongok. Nyugodt és higgadt vagyok. Namaste.*” (nevetés) Aztán meg ott van ugye ez a másik részed, aki ordít: „*Te elmebeteg idióta! Igenis szorongok! - Á, olyan jól érzem magam!*” Ez érdekes.

A lényeg, mielőtt eltávoznék innen, az, hogy amikor az érzékenységed miatt be szeretnél nyúlni a

gyógyszeres szekrényedbe - na, nem a döglött denevérbe! (nevetés) Akik online néznek most minket, nem egészen azt látják, amit ti. Azt kérdezik: „*De miért mutogat arra a döglött denevérré?*”

Amikor benyúlsz a gyógyszeres szekrényedbe.....(előveszi Linda játékpisztolyát és föbe lövi magát) - Bumm! - „*Ma miért lőtte le magát?*” (nevetés) Szerinted mégis miért?

Amikor benyúlsz abba a gyógyszeres szekrénybe az érzékenység gátlódért, a szorongás gátlódért, vagy az akármit is gátlódért, vagy a homeopátiás vagy természetes szereidért, a gyógyszereidért vagy akármikért is, előtte állj meg egy pillanatra! Vegyél egy jó mély lélegzetet! ÉS. ÉS.

A tudatod éppen most van virágzás alatt, illetve jelenleg éppen csírázik, sarjad. Kivirágozni majd később fog, de legalább már csírázik. Megnyílóban van. És kiteszi magát olyan valóságoknak, amik már jó régóta zárva voltak. Az Éned Házának azon szobáiról beszélek, amik eddig teljes mértékben le voltak pecsételve. És ez eleinte kellemetlen lesz. Később pedig már nagyon jó érzésekkel fog járni.

Egy ideig félelmetesnek fogod ezt érezni és ez kifejezetten az elmédre igaz. Ó, ahogy túlterjedsz az elméden és annak őrült kis játszmaín, tényleg eltűnődsz majd: „*Mit tehetnék? Nem tudom ezt irányítani! Nem tudom ezt igazgatni, vezérelni.*” És ekkor fogalmad sincs mit tegyél. Vegyél egy jó mély lélegeztet és ha másra nem is, de emlékezz az ÉS szóra! ÉS. Nem ez az egyetlen valóság.

Nem ez az egyetlen valóság. Sokkal több minden van ennél.

Csak veszel egy mély lélegzetet, majd ezt követően persze rögtön eszedbe jutnak az én halhatatlan szavaim...

ADAMUS ÉS A KÖZÖNSÉG: Minden jól van a teremtés..

ADAMUS:a sok-sok teremtés egészében.

Köszönöm drága Shaumbra. Örömteli, de humortalan közönség voltatok. Köszönöm. Köszönöm. (a közönség tapsol)

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó

A Bíbor Kör Anyagok Tóbiással, Adamus Saint-Germainnel és Kuthumi Lal Singh-gel ingyenesen kerülnek felajánlásra 1999 óta.

A Bíbor Kör emberi angyalok globális hálózata, akiket Shaumbrának neveznek és akik elsők között mennek át az Új Energiába. Ahogy megtapasztalják a felemelkedés örömeit és kihívásait, Szabványokká válnak mindazon emberek számára, akik a saját belső Istenük felfedezésének utazását járják.

A Bíbor Kör havonta találkozik Deverben, Coloradoban, ahol is Adamus a legfrissebb információkat osztja meg Geoffrey Hoppe által. Ezek a Bíbor Kör összejövetelek nyilvánosak, publikusak, ahová mindenkit szeretettel várunk.

Amennyiben most ezt olvasva érzel egyfajta igazságot és kapcsolódást, akkor te tényleg Shaumbra vagy. Tanító és Vezetetést nyújtó vagy az emberek és az angyalok számára egyaránt. Engedd meg, hogy az isteniséged magva virágba boruljon benned ebben a pillanatban és ez tartson örökké. Soha nem vagy egyedül, mert van egy családod a világban és angyalok vesznek körül a körülötted létező birodalmakban.

Szabadon terjesztheted ezt a szöveget nem-kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Arra kérünk, hogy az információt a maga teljességében add közre, beleértve ezt a lábjegyzetet is! Minden más felhasználás esetén írásos jóváhagyásra van szükség Geoffrey Hoppe-től, Golden, Colorado. A kontakt oldal: www.crimsoncircle.com

© Minden jog Fenntartva 2014 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403